

Religia daje człowiekowi odpowiedź nie tylko na najzawilsze zagadnienia, związane z powstaniem świata i jego celem, — na co nauka ani teraz, ani w przyszłości ściśle odpowiedzi nie jest dać w stanie, — ale oprócz tego religia zwłaszcza chrześcijańska przez swoją etykę podnosi społeczeństwo na wyższy stopień kultury.

Państwo nasze opierać się zatem musi na etyce chrześcijańskiej miłości bliźniego, przyczem prawa Kościoła Katolickiego, do którego należy olbrzymia większość narodu polskiego, powinny być ustawowo zabezpieczone.

Narodowcy są więc za przestrzeganiem umów, zawartych przez Polskę ze Stolicą Apostolską i poszanowaniem instytucyj małżeństwa i rodziny, oraz za ochroną praw kobiety matki.

Religia Katolicka odgrywała w życiu naszego narodu i państwa pierwszorzędną rolę.

Za Mieszka I, to jest w chwili powstania państwa polskiego religja katolicka dźwignęła naród polski z nizin barbarzyństwa pogańskiego do wyżyn cywilizacji, niosąc najszerszym warstwom kaganiec oświaty.

W chwilach najcięższych dla narodu polskiego, jak na przykład w czasie najazdu szwedzkiego na Polskę za króla Jana Kazimierza, a potem, w czasach niewoli oraz ucisku pruskiego i rosyjskiego, właśnie religja katolicka była ostoją i schroniskiem dla prześladowanego społeczeństwa. Przecież, w tych najsmutniejszych chwilach, język polski zachował swe prawa i odzywał się tylko w kościele, dokąd nie miał wstępu żołdak pruski czy moskiewski.

Znaną jest też dobrze rola Częstochowy, gdy naród rozdarty na trzy części zbierał się tam i szukał pocieszenia i pomocy w swej doli.

Podobną rolę odegrały Piekary na Górnym Śląsku, gdzie lud polski podnosił się na duchu i nabierał sił celem oparcia się grożącej mu germanizacji. Te cudowne miejsca, gdzie poznawał się lud polski, bez względu na granice zaborcze, spełniały rolę twierdz narodowych i ognisk polskości.

Dlatego Kościół katolicki odegrał w życiu narodu i państwa polskiego rolę Kościoła narodowego.

Wychowanie religijne i narodowe.

Narodowcy zdają sobie dobrze z tego sprawę, że przyszłością każdego narodu jest młodzież, którą należy wychować na dobrych obywateli państwa w duchu narodowym i religijnym.

Celem gospodarczego podniesienia kraju i spolszczenia handlu, przemysłu i rękodzieła, państwo polskie powinno otoczyć szczególną opieką szkolnictwo zawodowe, które należy silnie i racjonalnie rozbudować i do niego skierować jaknajwięcej uzdolnionej młodzieży.

Dążąc do tego celu, obóz narodowy walczyć będzie z takimi przesądami, panującymi niestety wśród społeczeństwa polskiego, że tylko urzędnik jest coś wart, a zawody wolne, zwłaszcza rzemiosło czy handel nie przynoszą ludziom zaszczytu. Tak myślała dawna szlachta polska i dlatego Polska przedrozbiorowa nie stworzyła mieszczaństwa polskiego, wydając miasta na łup Żydom i Niemcom, co było jedną z przyczyn upadku państwa.

Wychowanie narodowe ma polegać dalej na tem, aby młodzież w szkołach zapoznawała się z dążeniami i głównymi zagadnieniami pań-